

SŁOWO

Wilno, Wtorek 5 kwietnia 1927 r.

Redakcja i Administracja ul. Ad. Mickiewicza 4, otwarta od 9 do 3 Telefon: redakcji 243, administracji 228, drukarni 262

PRENUMERATA miesięczna z odniesieniem do domu lub z przesyłką pocztową 4 zł. zagranicę 7 zł. Konto czekowe w P. K. O. Nr 80259.

W sprzedaży detalicznej cena pojedynczego n-m 20 groszy. Opiata pocztowa nieznaczona ryczałtem. Redakcja rękopisów niezamówionych nie zwraca.

CENA OGŁOSZEŃ: Wiersz milimetryowy jednosłupowy na stronie 2—ej i 3—ej 30g, za tekstem 10 groszy. Kronika reklamowa lub nadstawa 40 gr. W n—ch świętych oraz z prowincji o 25 proc. drożej. Ogłoszenia cyfrowe i tabelowe o 25 proc. drożej.

Ograniczenie sił powietrznych.

Obrady komisji przygotowawczej

GENEWA, 4 IV. PAT. Przygotowująca komisja konferencji rozbrojenowej zajmowała się dzisiaj wnioskiem francuskim, idącym w tym kierunku, aby za czynnik porównawczy dla ograniczenia sił powietrznych przyjęto ogólną liczbę siły motoru, wyrażoną w koniach mechanicznych. Przedstawiciel Wielkiej Brytanii Robert Cecil oświadczył, że rząd angielski uważa za najlepszy środek porównawczy liczbę statków powietrznych, gdyż umożliwi to kontrolę w sposób najbardziej prosty, praktyczny i skuteczny. Rząd angielski gotów jest jednakże zbadać wszelkie wnioski kompromisowe, któreby brały pod uwagę obie koncepcje i umożliwiłyby praktyczne rozwiązanie zagadnienia. Delegat Szwecji Henning uczynił wniosek skombinowany, ażeby ustalić zarówno ogólną maksymalną liczbę motorów jak i maksymalną liczbę statków powietrznych. Wniosek ten poparli delegaci Stanów Zjednoczonych, Belgii i Niemiec. Delegat Jugosławii Janowicz wypowiedział się tylko za ograniczeniem ogólnym siły motorów, gdyż inaczej małe państwa będą postrzegane i zmuszone budować dla swej obrony drogie aparaty wielkich rozmiarów zamiast małych statków. Delegat Rumunii domagał się ograniczenia tylko siły motorów i pozostawienia każdemu państwu swobody budowania w granicach dozwolonych siły motorów tak wielkiej ilości statków jakie uzna za potrzebne. Delegat Francji Paul Boncour i delegat Włoch oświadczyli, że połączenie obu metod z uwzględnieniem zabezpieczeń, których domagają się małe państwa. Po przyjęciu kompromisu, według którego przy ograniczeniu sił powietrznych należy uwzględnić zarówno ogólną liczbę motorów jak i liczbę statków, komisja rozpoczęła dyskusję nad sprawą lotnictwa cywilnego i jego stosunku do lotnictwa wojkowego.

Delegat Argentyny oświadczył, że nie przyjęcie konwencji, która by przewidywała jakiejkolwiek ograniczenia lotnictwa cywilnego, Paul Boncour oświadczył, że ograniczenie lotnictwa wojkowego jest uzależnione od ograniczenia lotnictwa cywilnego. Należy się też liczyć z interesami tych państw, które w ogóle nie posiadają żadnego lotnictwa cywilnego. Przy ocenie danych liczbowych dotyczących ograniczenia lotnictwa wojkowego, decydującą ma być sprawa lotnictwa cywilnego.

Podczas dyskusji zabrakł głos również minister Sokal. Minister stwierdził, że zostało ustalone przez komitet rzeczoznawców wojskowych, iż nie ma możliwości podziału lotnictwa na cywilne i wojskowe, gdyż samolot jest aparatem, który może być użyty zarówno do celów cywilnych jak i wojskowych. Następnie min. Sokal wspominał o subwencjach, jakie pewien rząd udziela lotnictwu cywilnemu swego kraju, przez co zostało ono kilkakrotnie zwiększone. Jeżeli hr. Bernsdorf—mówił minister—powołuje się na sprawozdanie rzeczoznawców lotnictwa cywilnego, którzy wypowiedzieli się przeciwko ograniczeniu tego lotnictwa, to nie należy zapominać, że ci sami rzeczoznawcy w temże sprawozdaniu podkreślają sztuczny rozwój lotnictwa cywilnego niektórych państw, mający wyraźne cele wojskowe. Delegacja polska pragnie takiego rozwiązania sprawy ograniczenia lotnictwa, które byłoby pozytywnym, chociażby naraziło tylko częściowym, postępowaniem w kierunku zmniejszenia siły ataku. O ile komisja nie mogła zaproponować środków wyjścia z dotychczasowej sytuacji, należałoby obmyśleć środki i sposoby z bezpieczeństwa państw, które wskutek nierównomiernego ograniczenia uzbrojeń lądowych i morskich z jednej, a powietrznych z drugiej strony—znalazłoby się w położeniu niekorzystnym.

Na posiedzeniu wieczornym komisja przygotowawcza konferencji rozbrojenowej przyjęła w pierwszym czytaniu wniosek delegata Belgii de Brouckera domagający się ścisłego rozgraniczenia lotnictwa cywilnego od lotnictwa wojkowego. Delegat włoski de Marinis poczynił zastrzeżenia w myśl których będzie mógł zająć stanowisko w imieniu swojego rządu dopiero po następnych czytaniach. W ten sposób zakończono obrady nad sprawą ograniczenia sił powietrznych. We czwartek rozpocznie się dyskusja nad rozbrojeniem w dziedzinie marynarki.

O dostęp Węgier do morza.

BUDAPEST, 4 IV. PAT. Pisma omawiają z ożywieniem podróż prezesa rady ministrów Bethlena do Rzymu, stwierdzając, że celem tej podróży są dwie konkretne sprawy, a mianowicie sprawa dostępu Węgier do morza oraz zawarcie traktatu przyjaźni i arbitrażowego. Co do pierwszej sprawy, to rokowania prowadzone już równocześnie z Jugosławią, stanowią rękojmię, że kwestja ta zostanie pomyślnie załatwiona. Podróż premiera Węgier do Rzymu jest poważnym krokiem naprzód w polityce węgierskiej, dążącej do pozyskania sobie przyjaciół oraz do konsolidacji finansowej państwa.

Traktat przyjaźni.

RZYM, 4 IV. PAT. Agencja Stefanięgo donosi, że Mussolini przyjął dziś w południe w pałacu Chigi hr. Bethlena. Narada dotyczyła rozmaitych aktualnych kwestji politycznych interesujących zarówno Włochy jak i Węgry. W naradzie tej ujawniła się całkowita identyczność poglądów obu rządów. W dniu jutrzejszym podpisany zostanie traktat przyjaźni oraz traktat pojednawczo-rozjemczy między Węgrami a Włochami. Mussolini wręczył osobiście hr. Bethlenowi wielką wstęgę orderu Św. Maurycego.

Niemcy przeciwko konkordatowi.

BERLIN, 4—IV. PAT. Mowa min. Stresemanna na zjeździe kulturalno-oświatowym niemieckiej partji ludowej, w której minister spraw zagranicznych wypowiedział się przeciwko konkordatowi i przeciwko przyznaniu duchowieństwu katolickiemu Rzeszy większego wpływu na szkoły, wywołała poważne niezadowolenie i niepokój w obu pozostałych partiach koalicyjnej rządowej, to jest w partji centrowej i niem. narodowej, co znalazło oddźwięk między innymi w organie centrum „Germania”.

Komunikat ogłoszony w tej sprawie przez niemiecką partję ludową, a zapewniający, że Stresemann wyraził jedynie życzenie aby stronnictwo do którego minister należy poświęcało większą uwagę zagadnieniom kulturalnym, a w szczególności kwestji konkordatu, nie doprowadził dotychczas do uspokojenia nastrojów wśród obu wymienionych partji.

Błędne informacje z Bukaresztu.

BUKARESZT, 4 IV. PAT. Rząd ogłosił następujący komunikat: Dzienniki zagraniczne informowane rozmyślnie błędnie, ogłaszają wiadomość jakoby w Bukareszcie istniały obawy komplikacji politycznych, w związku z czem odbyła się rzekomo koncentracja wojsk i poczynione są zarządzenia prewencyjne. Zaprzeczam jaknajkategoryczniej pogłoskom o rzekomych ruchach wojsk w jakiegokolwiek okolicy kraju.

Stanowisko partji.

BUKARESZT, 4—IV. PAT. Komitet wykonawczy narodowej partji chłopskiej na odbytym dziś posiedzeniu postanowił przyłączyć się do stanowiska wszystkich pozostałych partji politycznych w sprawie aktu konstytucyjnego z dn. 4 stycznia 1926 roku (chodzi o akt mocą którego ks. Karol został odwołany od następstwa tronu. Przyp. Red.).

W Rumunii spokój.

WARSZAWA, 4 4. PAT. Poselstwo rumuńskie stwierdza za naszym pośrednictwem, że wbrew tendencyjnym wiadomościom rozpowszechnianym zagranicą, przebieg grypy na którą cierpi król Ferdynand rumuński, jest normalny. W kraju panuje całkowity spokój. Wszyscy oczekują z pewnością całkowitego powrotu króla do zdrowia.

O zamach stanu w Kownie.

Rozprawy sądu polowego.

Z Kowna donoszą: Rozpoczęły się tu rozprawy sądu polowego przeciwko grupie osób, która przed miesiącem próbowała dokonać zbrojnego przewrotu na Litwie. Rozprawy toczą się przy drzwiach zamkniętych. Cała sprawa trzymana jest w największej tajemnicy. Wobec surowej cenzury wojennej, która nie dopuszczała żadnych wiadomości do prasy, ogół społeczeństwa dopiero dn. 2 kwietnia dowiedział się o planowanym, a nieudanym zamachu stanu. Niewiadomo o jaki też to spisek chodził, gdyż od grudnia r. ub. wykryto ich aż trzy bądź na prawicy, bądź też na lewicy.

Kogo wypuścili z Wornian.

Z Kowna donoszą: prasa miejscowa podaje wiadomość, że na skutek rozporządzenia wojkowego komendanta z koncentracyjnego obozu zostali zwolnieni: Aleksandr Buczas, Wulf Bielewicz, Franciszek Botyrus, Władysław Bawionis, Julian Frankowski, Wiktorja Gercńska, Jan Kamiński, Mawe Lejba Klintonowicz, Jan Katłowski, Władysław Kureonis, Józef Linowicz, Majer Magid, Jan Mikienas, Feliks Paszkiewicz, Antoni Rajszys, Cyprjan Stasiukonis, Władysław Sabastjański, Józef Stimborski, Jerzy Szakalis, Boruch Szejder, Leopold Szmidt, Józef Szakalis, Mieczysław Szarejka, Franciszek Wysocki, Jan Wielikas, Szymon Gordon i Władysław Kursonis. 15 osób pozostanie tak długo w obozie koncentracyjnym aż nie będzie zniesiony stan wojenny.

Stosunki estońsko-kowieńskie

Z Kowna donoszą: Według wiadomości z tutejszych kół politycznych, podczas narad jakie się odbywały w Kownie z estońską delegacją handlową, celem zawarcia traktatu estońsko-litewskiego, — nie konkretnego nie osiągnięto. Kowieńscy politycy zarzucają Estonji zbyt wielkie zbliżenie do Polski. Zwłaszcza przeszkadza w tym kierunku jest ostatnio zawarty traktat handlowy polsko-estoński.

Wybory prezydenta w Rydze.

Pisma ryskie wyrażają wątpliwość, czy wybory na prezydenta republiki będą mogły odbyć się już w dniu jutrzejszym. Aczkolwiek socjaliści zdają się być skłonni poprzeć kandydaturę centrowca Juraszewskiego, to jednak nie uzyska on znacznej większości bez głosów mniejszości narodowych, które zajęły wobec niego stanowisko wybitnie nieprzychylnie. Podobnie szanse kandydata Jedności włościanskiej Kwiesisa są wątpliwe. Mówią obecnie ponownie o możliwości kandydatury Vesmanisa byłego posła lotewskiego w Londynie.

P. Neuman opuścił Rygę.

Rada poselstwa polskiego w Rydze i zarazem kierownik biura prasowego P. Neuman, opuścił onegdaj Rygę, żegnany przez przedstawicieli lotewskiego ministerstwa spraw zagranicznych. P. Neuman złożył wizytę w ministerstwie spraw zagranicznych i p. o. prezydenta państwa Kalwiniowi, został też przez niego odznaczony lotewskim orderem „Trzech Gwiazd”.

Rozstrzelanie zdrajców tajemnic wojskowych.

TORUŃ, 4 III. PAT. Dnia 11-go przed południem zakończyła się w tutejszym sądzie wojskowym prowadzona od 3-ch tygodni w trybie dorocznym rozprawa przeciwko por. Urbanowi i por. Piątkowi oskarżonym o zdradę tajemnic wojskowej na rzecz oświeceniowego państwa. Cała rozprawa na skutek zarządzenia prokuratora była tajna. Po naradzie sąd o godz. 13-tej przywracając jawność obrad ogłosił wyrok, mocą którego obaj oskarżeni skazani zostali na degradację, wydalenie z wojska, pozbawienie praw obywatelskich i karę śmierci przez rozstrzelanie, z tem, że Urban ma być rozstrzelany pierwszy.

Dowódca O. K. Vill gen. Berbecki wyrok powyższy zatwierdził. Obrońcy, którzy pełnili swoje funkcje z urzędu, zwrócili się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z prośbą o utaskawienie skazanych. Jednakże o godz. 18-tej nadeszła z Warszawy wiadomość, że Pan Prezydent nie skorzystał z prawa łaski. Wobec powyższego skazanych odwieziono na jeden z fortów w okolicy Torunia, gdzie wyrok wykonano.

Ukazała się na półkach księgarskich książka

STANISŁAWA MACKIEWICZA

„Kropki nad i”.

Skład główny: Warszawa, „Dom książki polskiej”. Plac Trzech Krzyży 8 W Wilnie do nabycia we wszystkich księgarniach i w Administracji „Słowa”.

W perspektywie tygodnia.

Tydzień ubiegły minął pod znakiem smoka chińskiego i pasterzy albańskich. Wypadki na Dalekim Wschodzie i zatarg włosko-jugosłowiański absorbowały głównie opinie publiczną całego świata.

Decydujące zwycięstwa Kantończyków doprowadziły do całkowitego opanowania sytuacji w Chinach południowych. Walki armji północnej z wojskami marszałka Czan Kai Szeka, nawet o ileby szala zwycięstwa przechyliła się na korzyść wojsk północnych, będą jedynie zwycięskimi epizodami a niezmienią więcej.

Losy cudzoziemców w Szanghaju i innych miastach przedstawiają się nader opłakanie. Wojska Kantonu składają się z żołnierza mało wyrobionego. Dyscyplina wojskowa szwankuje tam bardzo. W szeregach żołnierskich uwija się sporo agentów Bordini, nawołujących do wypędzenia cudzoziemców z koncesyj, do załatwienia z nimi krwawego porachunku. Wielu z niższych dowódców, należących do lewego skrzydła Kuo-Ming-Tangu, sympatyzującego z komunistami ułatwia robotę agitatorom. Wszystko to sprawia, że wódz armji kantońskiej nie jest pewny swych wojsk. Poza tem pozostają masy wzburzonej czerni chińskiej. W tych warunkach nie dziwnego, że cudzoziemcy więcej ufają swoim słabym siłom, niż zaopiniom dowódców armji kantońskiej, że zabezpieczyć im życie i mienie po usunięciu barykad.

Pozycje w Szanghaju zostały uzmocnione i codzień przybywają tam posiłki. Dopiero teraz mocarstwa zrozumiały, że tylko wspólny front wszystkich zainteresowanych państw może powstrzymać rzezie i rabunki. Inicjatywa Anglii, która wystąpiła z projektem ultimatum podjęta została przez Stany Zjednoczone i Japonję. Ultimatum takie skierowane do rządu kantońskiego będzie domagało się ukarania winnych oraz udzielenia odszkodowania za straty jakie ponieśli cudzoziemcy oraz gwarancji, iż na przyszłość podobne wypadki się nie powtórzą. W wypadku o ileby władze kantońskie nie uwzględniły żądań mocarstw, zostanie ogłoszona blokada wybrzeża południowego i pobrzeża rzeki Jan-Tse, a b. c. może nie wykluczona będzie ekspedycja wojskowa do celu odrzucenia wojsk południowych z Szanghaju i w ten sposób zapewnienia bezpieczeństwa pozostającym tam obywatelom mocarstw.

Ultimatum mocarstw rzecz jasna będzie punktem zwrotnym w wypadkach chińskich. Dotychczas biernie ustusunkowane mocarstwa wezmą czynny udział w ich rozwoju. Wiele prawdopodobną rzeczą jest, że rząd kantoński, który nie pragnąłby otwartej wojny ze złością uczynił żądanie mocarstw, lecz nie będzie w stanie decyzji swej wprowadzić w życie, gdyż coraz bardziej biorą górę czynniki skrajne Kuo Ming Tangu inspirowane i kierowane przez Moskwę. Zwycięstwo lewego odłamu Kuo-Ming Tangu wykluczy raz na zawsze możliwość pokojowej likwidacji systemu koncesyj w Chinach i będzie pożytecznym ciosem, który zadadzą Sowietom, mieczem chińskim, Anglii.

Zatarg włosko-jugosłowiański pozostaje nadal nie rozstrzygnięty. Aczkolwiek nie jest on w tej chwili tak groźny jak się zarysowywał pierwotnie, temniemniej cały szereg okoliczności wpływa, że jego załatwienie potrwa sporo czasu i nie raz jeszcze Albania będzie powodem niepokoju na Bałkanach. Coraz bardziej aktywna polityka Włoch, szukająca dla siebie terenów ekspansji, dąży do zmiany obecnego układu sił na Bałkanach. Królestwo S. H. S. jest w tem dążeniu polityki włoskiej przeszkodą i konkurentem. Aby więc osłabić Jugosławję, Włochy szukają sprzymierzeńca. Sprzymierzeńcem najwygodniejszym są pokrzywdzone przez traktat

w Trianon Węgry. Wizyta premiera hr. Bethlena w Rzymie jest najlepszym wyrazem zbliżenia węgrosłowiańskiego. Owocem jej będzie podpisanie paktu przyjaźni i umowy arbitrażowej, o co już dość dawno toczyły się pomiędzy Rzymem a Budapesztem rozmowy.

We Francji bawi p. Czyczerin na kuracji, tak przynajmniej została nazwana oficjalnie podróż sowieckiego komisarza. Ale po za kuracją p. Czyczerin ma jeszcze do załatwienia wiele spraw nieoficjalnych. Jedną z nich jest chęć osobistego spotkania się z pp. Briandem i Poincare. Ambasador sowiecki w Paryżu p. Rakowski oddawna przygotowuje teren dla tego rendez-vous, lecz jak dotychczas zabiegów jego speliży na niczem i p. Czyczerin musi kontynuować... kurację.

Rokowania francusko-sowieckie, mimo zmiany składu delegacji sowieckiej, ani na jotę nie posunęły się naprzód. Wywołuje to ogromne oburzenie drobnych wierzyteli francuskich, których jest bardzo pokaźna liczba. Na jednym niedawno odbytym wiecu rozlegały się bardzo energiczne głosy za zerwaniem z Sowietami wogóle. Słowem nastroje antysowieckie we Francji wzrastają.

W Austrii zbliżają się wybory do Rady Narodowej. Kampanja przedwyborcza jest w całej pełni. Walka rozegra się pomiędzy trzema stronnictwami: chrześcijańsko-narodowym, związkiem agrariuszy i socjaldemokratami. Blok „antymarksistyczny”, posiadający w obecnym parlamencie większość, będzie zmuszony walczyć na dwa fronty, przeciw socjalistom i związkowi rolników. Sądząc z nastrojów przedwyborczych wnioskować można, że wybory nie przyniosą żadnemu ze stronnictw zdecydowanej przewagi.

I w Bułgarii czynione są energiczne przygotowania do wyborów do parlamentu. Odbydą się one w kwietniu. Grupa rządowa bardzo silna wystąpiła z wnioskiem o zmianę ordynacji wyborczej na prawo, gdyż jak wykazało doświadczenie państwowe dotychczasowa ordynacja wyborcza, bardzo demokratyczna, była powodem wielu utrapień w kraju. Szczegóły projektu nie są jeszcze znane. Walka wyborcza rozegra się pomiędzy dwoma grupami: rządową i stronnictwem agrariuszy liczącym w obecnym parlamencie 30 posłów. Według wszelkiego prawdopodobieństwa, o ile nie zajdą jakieś niespodziewane wypadki zwycięstwo przypadnie w udziale grupie rządowej. Sz.

Potępienie działalności senatu gdańskiego.

GDANSK, 4 4. PAT. Wczoraj odbyło się tu w olbrzymiej sali targów gdańskich zgromadzenie zwolane przez niemiecko-gdańską partję ludową celem zaprzestowania przeciwko polityce obecnego senatu. Po przemówieniach d-ta Blavier'a i Rahn'a, uchwalono wśród wrogich senatowi okrzyków, rezolucję wyrażającą nieufność ludności do senatu, protestującą przeciwko przedłożonej przez senat nowej ustawie o polityce mieszkaniowej i przeciwko zaprowadzeniu monopolu tytoniowego oraz potępiającą w ostrym sposobie całą działalność senatu. Rezolucja domaga się w końcu zniesienia senatu w jego obecnej formie, powołania na jego miejsce senatu złożonego wyłącznie z osobistościami odpowiedzialnymi przed sejmem a nie z urzędników.

LEKARZ-DENTYSTA I. Feldsztejn przeprowadzi się z ul. Wielkiej na ul. WILEŃSKĄ 16.

Potrzebny biuralista

dobrze obznajomiony z prowadzeniem biura. Oferty składać: Związek Rewlucyjnych Polskich Spółdzielni Rolniczych, Wilno, Jagiellońska 3.

Sejm i Rząd.

Uchwały Rady Ministrów.

Rada Ministrów uchwaliła projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie zapewnienia czasowych mieszkań i pomieszczeń dla zwolnionych robotników rolnych. Na podstawie powyższego rozporządzenia robotnicy rolni, których umowy o pracę ustają z dniem 21 marca r. b. i którzy do tego terminu zajmowali na podstawie tych umów stanowiącą część ich uposażenia mieszkanie służbowe i przynależne do tych mieszkań inne pomieszczenia, nie mogą być usunięci z tych mieszkań i pomieszczeń do 31 maja tegoż roku, o ile na ich miejsce nie zostali najęci inni robotnicy. Jeżeli na miejsce zwolnionego robotnika rolnego został najęty inny robotnik, mający zająć mieszkanie zwolnionego, a dany pracodawca posiada inne wolne mieszkania robotnicze, powinien zwolnionego robotnika na czas do 31 maja ułokować w wolnym mieszkaniu. W wypadku, gdy pracodawca z powodu najęcia innych robotników rolnych nie posiada wolnych mieszkań robotniczych, nie może on sprzeciwić się zamieszkaniu zwolnionego robotnika przez okres czasu od 21 marca do 31 maja razem z robotnikami zatrudnionymi u niego, o ile ci na to się zgodzili. Postanowienia powyższe nie mają zastosowania, jeżeli umowa o pracę została rozwiązana na życzenie robotnika, jeżeli robotnik posiada lub otrzyma inne mieszkanie. Jeżeli robotnik otrzymał zatrudnienie u innego pracodawcy, jeżeli umowa została wypowiedziana we właściwym czasie wskutek dopuszczenia się przez robotnika względem pracodawcy czynu karanego w myśl kodeksu karnego, względnie jeżeli robotnik dopuścił się takiego czynu w okresie wypowiedzenia.

Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

W M-stwie Spraw Zagranicznych dokonali dzisiaj min. Zaleski i poseł duński Armstedt wymiany dokumentów ratyfikacyjnych traktatu koncyliacyjno-arbitrażowego pomiędzy Polską a Danią, podpisanego w Kopenhadze 23 IV. 1926 r.

Audjencja u min. Meysztowicza.

WARSZAWA, 4 4. PAT. Minister Sprawiedliwości Meysztowicz przyjął dzisiaj prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach Tadeusza Starka, który przybył służbowo na kilka dni do Warszawy. Prezes Stark był również przyjęty przez vice-ministrów Cara i Siennickiego oraz odbył szereg konferencji z dyrektorami departamentów i naczelnikami wydziałów M-stwa Sprawiedliwości.

Powrót posła Rauschera.

WARSZAWA, 4 IV. (tel. w. i. Słowa) W dniu dzisiejszym powrócił do Warszawy poseł niemiecki p. Rauscher. W związku z powrotem p. Rauschera mają być wznowione rozmowy z poselstwem niemieckim w sprawie rokowań handlowych polsko-niemieckich.

Niech każdy Polak dobrze sobie uświadomi, że anarchja, bolszewizm i antypaństwowość, żerując tylko na organizmach martwych; że tam gdzie pulsuje zdrowe życie kulturalne, czynnik rozkładu ginie same przez się. To życie kulturalne obowiązaniem jest dać kresowej wsi i miasteczku polskie społeczeństwo za pośrednictwem Rady Opiekunczej Kresow. Czy jesteś już członkiem? (R. O. K. zapisy przyjmuje od 6 do 8 ul. Zygmuntowska 22).

DOERR PROF.

Proces Jezusa Chrystusa

w oświetleniu prawnym - historycznym, przekład pr. St. Glosera, przedmowa ks. pr. W. Szczepańskiego

Cena 4.70.

połeca KSIĘGARNIA K. Rutskiego WIELKA 66.

Nowość wydawnicza

Czesława Jankowskiego „WRAŻENIA RUMUŃSKIE”

z 12 ilustracjami. CENA 4 zł. Do nabycia we wszystkich księgarniach

Lekarz-Dentysta Ch. Krasnosiełski

ul. Włoka 21, przyjmuję 10—2 i 4—7.

ECHA KRAJOWE

Powiat w oczekiwaniu piętnastego Starosty.

Świętiany, w marcu.

Powiat Święciański elektryzowany jest obecnie faktem ustąpienia dotychczasowego Starosty p. W. Z. 26-letniego, który w okresie 15-letniego piastowania tego odpowiedzialnego stanowiska, uporządkował gospodarkę samorządową, finanse, stosunki w powiecie, które przed rokiem pozostawały b. wiele do życzenia. Ochodzący na starostę, który powaga swoją i taktem zjednał sobie ogólne uznanie i szacunek. O powodach tego ustąpienia — nam zakopany prowincjał trudno coś konkretnego wiedzieć.

Z uwagi, że dotychczasowy Starosta był już z kolekcystą, i że dużo zmian i przeobrażeń powiat nasz na swym karku odczuć musiał, a dzisiaj stojąc w przededniu nowej zmiany, która wzorem lat ubiegłych rzadko dia powiatu na dobre wychodziła — jesteśmy tu poważnie zaniepokojeni co do osoby przyszłego gospodarza powiatu, tembardziej, że dochodzą do nas pogłoski, w które prosto wierzyć się nie chce. Czy prawdą jest: że objęcie tego stanowiska zaproponowano osobom z obozu demokratów wileńskich, zwłaszcza że nie miały one w przeszłości swej nie wspólność z administracją państwową i życiem samorządowym? że jedna z tych osób dała odpowiedź odmowną, co świadczy o przeorności i zrozumieniu odpowiedzialności, bo piastowanie stanowiska Starosty w powiecie tak skomplikowanym jak nasz — to nie przelewać się druga osoba, nazwisko której, jako kandydata jest wymieniane, rezygnacji swej jeszcze nie zgłosiła? Na te wszystkie pytania niestety odpowiedzieć sobie nie możemy i przeto niepewność, obawa o jutro i niepokój prosto nas przygnębia.

Jak dalece stan tego niepokoju jest wszechstronny, dowodzi fakt, że ludzie miejscowi o poglądach i przekonaniach demokratycznych, którzy cieszą się ogólnym uznaniem w powiecie, a to ze względu na ich konkretną i realną działalność w dziedzinie życia gospodarczego, ludzie, którzy przeszli już przez szkołę życiową i zrozumieli doniosłość wyrobienia i przygotowania jednostki do życia realnego, co się nie dzieje w ciągu roku lecz w okresie znacznie dłuższym — ludzie ci, którym przedewszystkiem o rzeczywiste dobro powiatu chodzi, zdumieni są i narówni z innymi nie chcą poprostu wierzyć w prawdziwość owych pogłosek.

Czekamy cierpliwie, bo nie innego nam nie pozostaje. W niedługim czasie to wszystko wyjaśni się musi.

Rada Opiekuńcza Kresowa.

m. Lintupy pow. Święciański.

Dzięki intensywniej pracy oświatowo-gospodarczej, Rady Opiekuńczej Kresowej, został urządzony w miejscowym Domu Ludowym R. O. K. przez specjalnie wysłaną instruktorke bezpłatny miesięczny kurs kroju i szycia, który to w dniu 27-go marca r. b. został z łałem przez kursistki zakończony. Powyższy kurs cieszył się naprawdę wśród członków domu ludowego wielkim uznaniem, kurs ukończyły 32 uczennice.

Należy jednocześnie nadmienić, że Dom Ludowy w Lintupach z dniem każdym się coraz bardziej rozwija mając już przeszło 200 zrzeszonych członków a dobrze zorganizowaną i skompletowaną choć ubogą bibliotekę i czytelnia cieszy się prawdziwym powodzeniem. Ze smutkiem musimy się również przyznać, że dalszy rozwój naszej placówki musi być ograniczony z powodu szczupłości lokalu.

P. K.

POJEDYNEK.

Jednym z najciekawszych, a obok tego najtrudniejszych zagadnień w dziedzinie polityki kryminalnej jest sprawa zwalczania zyczący pojedynek. Pojedynki znany ludzkości od niepamiętnych czasów, jako sposób załatwiania spraw honorowych, poprzez najróżnorodniejsze przemiany życia społecznego przetrwał do dnia dzisiejszego. Pomimo nieustannej walki jaką z tym zyczącem toczy państwo, drogą nierzadko bardzo ostrą represji karnych, utrzymuje się on przy życiu. I podobnie jak za czasów Ludwika XIV, zagadnienie metod walki z pojedynkiem jest również aktualne i dziś w naszym zmaterializowanym wieku panowania logiki i rozum.

Czem sobie objaśnić tę niepospolitą żywotność jaką wykazuje pojedynek, skoro zaprzeczamy na najprymitywniejszym prawidłom logiki i rozumienia mówiąc o tem, że z punktu widzenia religij jest on napiętnowany jako zyczący wysoce niemoralny i aspołeczny?

Odpowiedzi na to pytanie stara się udzielić autor pracy: „Pojedynki ze stanowiska polityki kryminalnej”. Książka p. Witolda Świdły, która przed kilku dniami ukazała się na półkach księgarskich, winna żywo za-

m. Wołkółka, pow. Postawski.

W dniu 28-go marca r. b. w miejscowym Domu Ludowym Rady Opiekuńczej Kresowej w obecności przeszło 200 osób został wygłoszony odczyt przez inż. melioracyjnego p. Sokola na temat „Melioracja rzeki Serwecz” oraz „założenie spółek wodnych i z tychże wypływające korzyści”; poza tem przez instruktora rolnego p. Żukielę i kierownika biura wydziału powiatowego p. Krasickiego przeprowadzone były bardzo interesujące pogadanki informacyjno - teoretyczne o prawidłowej uprawie roli, kółkach, domach ludowych i innych organizacjach społecznych pracujących nad podniesieniem dobrobytu materialnego jak i kulturalnego wśród miejscowej ludności.

K. W.

DUKSZYCY.

— Działalność Macierzy Szkolnej. Praca społeczna w Duktach pow. święciańskiego ześrodkowała się przeważnie w miejscowym Kole Polskiej Macierzy Szkolnej, które jednocześnie wszystkich, komu dobro oświaty i szerzenia polskości leży na sercu. Należy jednak zaznaczyć, że ożywiona działalność koła Polskiej Macierzy Szkolnej datuje się dopiero od listopada roku ubiegłego, kiedy ustąpił poprzedni zarząd a ster pracy w nowym zarządzie objął dr. Bolesław Habbank, cieszący się powszechnym szacunkiem i zaufaniem. Ostatnio Macierz Szkolna urządziła w dniu 19-11 r. b. uroczysty obchód imienin marszałka Józefa Piłsudskiego. Na obchód się złożyły: Odczyt dr. B. Habbanka na temat: „Legiony i ich twórcy”, deklaracje uczniów szkoły powszechnej, przedstawienia amatorskie „Szaleńcy” i „Rady Pana Radcy” Bałuckiego. Po odczytach licznie zebrana publiczność odśpiewała „Pierwszą Brygadę”. Wieczór spędzono w nastroju bardzo miłym.

Należy tu również wskazać, że przedstawienia amatorskie dzięki staranności i uzdolnieniom grających i sprężystej reżyserii dr. B. Habbanka osiągały poziom coraz to wyższy. Na ostatnim przedstawieniu wyróżniali się zwłaszcza dobrą grą p. Mielczarkowie i p. Łazowska.

Obecnie Macierz Szkolna, pomimo dużych wydatków w postaci subsydjów dla niezamożnych uczniów i innych, zaczęła przeprowadzać z własnych funduszy remont domu ludowego, który jest u nas jedynym lokalem nadającym się na przedstawienia i zabawy towarzyskie.

K.

GRODNO.

— Okradzenie kościoła O.O. Franciszkanów. W nocy z dnia 31 marca na 1-go kwietnia niezłani dotychczas sprawcy dokonali kradzieży w kościele O.O. Franciszkanów w Grodnie. Złocznicy przedostali się do kościoła przez okno nad ołtarzem. Utyli do tego dużej drabiny ogrodniczej na przedmieszcju p. Bekiesza. Poza tem posługiwali się misternie zrobioną drabiną z powrozów i drewnianych puszcz. Tę ostatnią drabinę pozostawili przyomocowaną do kraty okna. Po wybieciu szły wirażowych świętokradcy przedostali się do wnętrza świątyni i do zakrystii. Wykradli 2 monstrancje, 5 kielichów, kilka relikwiarzy, naczynia do olejów św. i kluczyki do tabernakulum. Tabernakulum jednak nie było naruszone i nie było otwierane. Ogólna wartość wykradzionych rzeczy przekracza sumę 8.000 zł.

Zaalarmowana o wypadku policja natychmiast przybyła na miejsce kradzieży i przez cały prawie dzień starała się wpasć na trop. Był również pies policyjny p. Brzeczka „Buffalo”, który w tych dniach znowu zasłynął z powodu wykrycia sprawców ostatniego napadu na szosie Skidelskiej. Aż do chwili poszukiwania narażenie nie dało ostatecznych rezultatów, jednak są przypuszczenia, że świętokradcy będą wykryci.

Czang-Tso-Lin zagrożony.

Tajny sojusz.

SZANGHAI, 4.IV. PAT. Część wojsk Czang-Tso-Lina zawarła podobno potajemny sojusz z wojskami południowymi. Potwierdzają urzędowo, że wojska południowe zajęły Peng-Pu, miejscowość znajdująca się o 160 km. na północ od Nankinu oraz posuwają się w dwóch innych kierunkach.

Koncentracja armji.

LONDYN, 4. IV. Pat. Biuro Reutera dowiaduje się, że Czang-Tso-Lin z uwagi na to, iż dwa skrzydła jego armji są zagrożone, nie zamierza obecnie posuwać się naprzód, lecz oczekiwać na rozwój wypadków, koncentrując swe armje na granicy południowej Szangtungu.

Zajęcie Jen Szengu.

PEKIN, 4. IV. Pat. Urzędowo donoszą, że wojska Czang-Tso-Lina zajęły miasto Jen-Szeng, położone od 200 mil na północ od Hankou na linii kolejowej Pekin-Hankou.

PEKIN, 4. IV. PAT. O idź ały Czang-Tso-Lina zajęły Yen-Czeng. Niemcy ewakuowali całkowicie Czang-Sza, gdyż władze nacjonalistyczne uniemożliwiały im porozumiewanie się z zagranicą.

Rozbrajanie organizacji robotniczych.

LONDYN, 4. IV. PAT. Z Szanghaju donoszą, że gen. Czang-Kai-Szek rozpoczął rozbrajanie organizacji robotniczych. W Hang-Czeu doszło z tego powodu do starć.

Starcie z Japończykami.

LONDYN, 4. IV. Pat. Według zgodnych wiadomości dzisiejszych dzienników, mołoch chiński napadł wczoraj na konsulat japoński w Hankou, ograbiał skłoty japońskie i poturbował ciężko wielu japończyków spotkanych na ulicy. Wobec tych wypadków, torpedowiec japoński wysadził w Hankou desant piechoty i marynarki japońskiej, która przywróciła porządek przy użyciu broni palnej.

Wywiad z Czenem.

PARYŻ, 4.IV. PAT. Minister spraw zagranicznych rządu kantonieckiego Czen w wywiadzie z korespondentem Petit Parisien w Szanghaju podkreślił, że rewolucja w Chinach ma charakter narodowy, a nie komunistyczny. Czen zaznaczył, że w przyszłości Chiny będą żywcie witaly udział kapitału i przemysłu zagranicznego w swem życiu gospodarczym. Rząd chiński otaczać będzie opieką wszystkie przedsiębiorstwa gospodarcze pod warunkiem, iż nie będą one ujawniały tendencji politycznych.

WIENNA, 4.IV. PAT. Neue Freie Presse donosi z Paryża, że korespondent jednego z dzienników paryskich miał rozmowę z ministrem spraw zagranicznych rządu kantonieckiego Czenem, który oświadczył, że program polityczny kantonieckich w swej części negatywny ma wiele wspólnych cech z programem komunistycznym. Z tego powodu jest dla kantonieckich korzystnym współdziałać z Moskwą. Pozytywna jednak część programu jest zupełnie odmienna, tak że w polityce zagranicznej rozchodzą się drogi Moskwy i kantonieckich.

Ambasador Shurman na G. Śląsku.

KATOWICE, 4. IV. PAT. Wczoraj bawił w gościnie u generalnego dyrektora zakładów Gieschego Brookska ambasador amerykański w Berlinie p. Shurman, który przybył tu po południu samochodem z Krakowa w towarzystwie posła amerykańskiego w Warszawie p. Stetsona. Wizyta miała charakter ściśle prywatny. Wieczorem odjechał p. Shurman do Berlina.

Ujęcie fałszerzy banknotów 2-złot. we Lwowie.

LWÓW, 4-IV. PAT. Dzienniki donoszą, że policja wpadła na trop fałszerzy banknotów 2-złotowych i znalazła przy nich znaczną ilość fałszyfikatów.

Cwiczenia wojskowe od 16 maja do 10 września.

Jak się dowiadujemy, powołani na trzech turnusach po 27 dni każdy w tegoroczne ćwiczenia wojskowe szeregowi rezerwy odbywać je będą w 1927 r.

Kto będzie wolny od ćwiczeń wojskowych.

Na zasadzie rozkazu Min. Spr. Wojskowych, zwolnieni od powołania na tegoroczne ćwiczenia wojskowe są: 1) wyłączeni od pełnienia obowiązków służby wojskowej decyzją właściwej władzy wojskowej na mocy art. 8 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej; 2) na podstawie wniosków i zaświadczeń dyrektora kolejowej naczelnicy (zawia dowcy) stacji, kierownicy ruchu, telegrafisty, maszynisty, pomocnicy maszynistów i wszyscy inni funkcjonariusze kolei państwowych; 3) przeby-

Klucz od stodoły zamordowanych Masłowskich.

Sledztwo w sprawie zabójstwa rodziny Masłowskich wysłania już nam całą zagadkową sprawę. Jak wiadomo polny Azulewicz ze wsi Buchtę, przyniósł się w kofcu do winy, a nawet zeznał później, że sam własnoręcznie zabójstwa dokonał. Tak nieposiadany zwrot w jego zeznaniach i niezwykle „szczerze” wydawały się początkowo podejrzanym. Naprowadzało bowiem na przypuszczenie, że Azulewicz porozumiał się co do zeznań ze swymi współnikami pozostałymi na wolności. Jednakże wczoraj okazało się, że mowa prawdę. Oto morderca wyjawiał okoliczności

działe II. Dwa pierwsze rozdziały dadzą nam materiał dla rozstrzygnięcia pytania, jakim winno być stanowisko dzisiejszego ustawodawcy karnego wobec pojedyunku. Odpowiedź na to pytanie postaram się dać w III końcowym rozdziale rozprawy.

Rozdział pierwszy, poświęcony badaniu historii walki z pojedynkiem w przeszłości, przedewszystkiem traktuje o ustosunkowaniu się do tego zyczący ustawodawcy Polski przedrozbiorowej. Najbardziej typowym przykładem dla historii walki z pojedynkiem we wszystkich państwach Zachodniej Europy, jest, zdaniem autora, historia pojedyunku we Francji tak ze względu na największe rozpowszechnienie się tam tego zyczący, jak i z uwagi na różnorodność i siłę środków, stosowanych dla jego zwalczania. To też rozdział pierwszy jest poświęcony w głównej mierze badaniu historii walki z pojedynkiem we Francji. Ponieważ jedynym społeczeństwem, które umiało uporać się u siebie z tą plagą i które dziś nie zna takiego sposobu załatwiania spraw honorowych, jest społeczeństwo angielskie, bardzo słusznie uczynił autor, dając dla całości obrazu historii walki z pojedynkiem w Anglii.

Porównanie rezultatów walki z tym zyczący we Francji i Anglii pozwala

już dostatecznie ocenić wagę oraz znaczenie w tej walce represji karnej. Analiza zjawiska pojedyunku wypełnia treść rozdziału drugiego i najważniejszego pracy.

Uważając, zresztą bardzo słusznie, że odpowiedzi na pytanie jakie ma być stanowisko dzisiejszego ustawodawcy w walce z pojedynkiem nie można udzielić bez uprzedniego zanalizowania samego zyczący oraz czynników, które powodują jego istnienie w obecnych czasach, autor usiłuje dać wyjaśnienie istoty pojedyunku. Po dłuższych rozważaniach nad pojęciami honoru, godności osobistej, reputacji społecznej, odczuwaniem przez jednostki obrazu honoru i sposobami reagowania na nie, autor dochodzi do wniosku, że pojedynek dla ludzi stosujących ten zyczący jest „kwestią przeżyć emocjonalno-uczuciowych, lecz nie intelektualnych”. W prawodawstwach szablono- włączenie pojedyunku do klasy przestępstw jest owocem racjonalizmu, nie liczącego się z elementami irracjonalnymi, odegrawianymi pierwszorzędą rolę w omawianym zjawisku. Powołując się na profesora Władysława Leopolda Jaworskiego, autor stwierdza, że „istota irracjonalnych elementów jest metafizyczna i dla tego pozostanie dla nas tajemnicą. Wszelka nauka jednak, która je lekceważy musi z koniecz-

Proces w Plauen

Min. Stressemann pod zarzutem korupcji.

BERLIN, 4-IV. PAT. W sensacyjnym procesie politycznym w Plauen, w którym oskarżony adw. Müller stara się udowodnić postawiony przez siebie publicznie min. Stressemannowi zarzut uprawiania korupcji, miały dzisiaj miejsce sensacyjne zeznania świadków, którzy — jak się okazało — brali jednocześnie udział w zorganizowaniu całej kampanji prowadzonej przez stronnictwo niemiecko-narodowe przeciwko bankierowi Barmatowi, którego sensacyjny proces toczy się już od 2-ich miesięcy.

Główny świadek dzisiejszego dnia Kranz przyznał się, że był on jednym z informatorów oskarżonego Müllera i dostarczał szeregu artykułów dotyczących działalności Towarzystwa „Evaporator” wywołującego zagrożenie sprzęt wojenny. Sw. na zapytanie prokuratora przyznał, że prowadził on specjalne przedsiębiorstwo dostarczania aktów kompromitujących różne osobistości należące do obozu wrogiemu prawicy i że między innymi dostarczył wszystkim niemal aktów dotyczących Barmata i Kutiskera. Świadek zeznał, że za dostarczanie tych sensacyjnych materiałów do kampanji prasowej otrzymał od dyrektora biura stronnictwa niemiecko-narodowego 5.000 marek.

Dzisiejsze zeznania wywołały wielkie poruszenie w kołach niemieckiego stronnictwa ludowego do którego należą min. Stressemann, albowiem okazało się, że jeden z głównych świadków oskarżonego Müllera, który tak ciężkie zarzuty stawiał min. Stressemannowi, był niejako płatnym funkcjonariuszem stronnictwa niemiecko-narodowego, sprzymierzonego dziś z niemiecką partją ludową i ministrem Stressemannem.

SPORT.

Wilja — Makkabi 3:2 (2:1).

W piątek, na zainicjowanym i zupełnie nienadającym się do gry boisku Makkabi rozegrany został mecz piłkarski pierwszych drużyn Wilji i Makkabi z wynikiem jak wyżej. Zbyt ciężkie warunki terenowe, rozmoły śnieg, sprawiły że ataki drużyn trwały się — i wyraźnej przewagi z żadnej strony nie dało się zauważyć.

Akademja bokserska w Wilnie.

Ku radości zwolenników boks, zorganizowana została przez ośrodek wychowania fizycznego Wilno akademja bokserska z udziałem bokserów stolicy pp. W. Junoszy i E. Rana. Po zgażeniu akademji przez kierownika ośrodka w. f. kpt. Kawala p. Junosza wygłosił odczyt o sporcie bokserskim, podkreślając znaczenie i zalety boks, jako sportu, który wszechstronnie i harmonijnie rozwija muskulaturę całego ciała. Dalszym punktem programu były walki pokazowe miejscowych amatorów z AZS-u i kursu ośrodka w. f. Ogółem wystąpiło trzy pary: Najciekawsza z nich była walka pary: Kłonkowski — Grygales (AZS) która dała zwycięstwo pierwszemu. W drugiej parze p. Grygalewicz (AZS) — i Szrajman (kurs w. f.) zeszli z ringu nierozstrzygnięty co z nich zwyciężył. W trzeciej parze walczyli też bez rezultatu pp. Nielubszyc i Wojtkiewicz, obaj z AZS.

W walkach tych sędziował p. Junosza udzielając walczącym fachowych wskazówek. Na zakończenie odbyła się lekcja pokazowa zapraw bokserskiej i walka pokazowa p. Junoszy i Rana. Cwiczenia gimnastyczne demonstrował p. Rin, wykonanie tych ćwiczeń było nadwyręż precyzyjne. P. Junosza dawał podczas tych ćwiczeń objaśnienia fachowe. Akademja zorganizowana była dobrze, to też jak gdyby przeczuwając to sportowcy Wilna przybyli tłumnie zapelniając całą salę teatru „Kakadu”. Z uznaniem podkreślić należy pracę p. W. Kłonkowskiego instruktora kursów boks AZS-u i ośrodka w. f., którego pupil rokuja jak najlepsze nadzieje. Na sali widzieliśmy duży oddział policyj, była to część szkoły policyjnej oraz delegaci poszczególnych komisarjatów.

T. BACZNOŚĆ! Potrzebni tylko na prowinjii agentki i agentki do rozpoznawania przedmiotów pierwszej potrzeby. Kandyd nie sądami, zarobek dobry. Adresować: Warszawa, Dom Towarowy — Świeca i S-ka, Chłodna 6, skrzynka pocztowa Nr 552.

Nowości wydawnicze.

— „Muzyka”. Rok 4-ty. Zeszyt na marzec b. r.

Ne czelo numeru piękna inwokacja do młodej muzyki Bussoni'ego, spolszczona przez St. Przybyszewskiego T. 6-czość Elznera omawia T. Joteyko; Tactanna Wysocka kreśli dzieje tańca artystycznego; Alojzy Haba, wyklada istotę nowego systemu dźwiękowego, Red. Mateusz Gliński zamieszcza dokonanie studium o „Królu Rogrze” Karola Szymanowskiego, zaś prof. Zdzisław Jachimski poświęca swój artykuł twórczości Brika Satie, najwybitniejszego przedstawiciela parodji w muzyce nowoczesnej. Alicja Simonówna pisze o muzyce łacińskich szepców w Ameryce Południowej; Adam Wieniawski omawia sprawę retransmisji radiolubnych. W części sprawozdawczej, obok „Impresji Muzycznych”, recenzje z oper i koncertów w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Wilnie, Katowicach, Rzymie, Oslo i Waszyngtonie. Dalszy ciąg odpowiedzi na ankietę „Czy istnieje talent muzyczny” i ogłoszenie nowych konkursów muzycznych. Specjalny dodatek nutowy, zawiera nieznana pieśń Witolda Fiedmana „Zwycięstwo” do słów Rabindranatha Tagore.

— Arkadiusz Awerzenko: „Notatki cynika”. Przekł. T. Jakubowicz, Str. 138. Jest to 506-ty tomik Biblioteki Powiesicowej wydawnictwa wydawniczej Rój. Cena 95 gr. Warszawa 1927.

— Jan Krzesławski: „Zabójstwo szefa szandarmów gen. Margrafskiego”. Nr 70 Biblioteczki Historyczno-Geograficznej Tow. wyd. Rój. Cena 30 groszy. Warszawa 1927.

Kupię łolwark

(do 50 ha) z zabudowaniami, domem mieszkalnym, blisko rzeki, z ogrodem w pobliżu Wilna. Zgłoszenia do adm. „Słowa” dla W. K.

Jedna z najważniejszych małopolskich fabryk wódek i likierów **POSZUKUJE** pierwszorzędno dobrze zaprowadzonego ZASTĘPCY na Województwo Wileńskie. Oferty z podaniem referencji pod „Pierwszorzędny” do adm. „Słowa”.

Magistrat miasta Wilna ogłasza konkurencję na dzierżawę tramwaju na Antokolu.

Warunki dzierżawy otrzymać można w Biurze Sekcji Technicznej (Dominikańska 2 pokój 53). Wymagane wadium wyznaczane jest 1000 zł, Termin składania ofert do 20 kwietnia 1927 roku.

S Ł Y N N A

WRÓŻKA - CHIROMANTKA prawniczka Lenorman, która wróżyła Napoleonowi, Przepowiada przyszłość, sprawy sądowe, o miłości i t. d. Kto chce poznać przyszłość, należy pospieszyć, ponieważ wkrótce wyjeżdża, lub zupełnie przestaje wróżyć. Ul. Młynowa 21 m. 6, schody na prawo. (Zaręcze) narzędzi Krzyża

Nowość wydawnicza

WITOLD ŚWIDA „POJEDYNEK” ze stanowiska polityki kryminalnej. Cena i zł. 60 gr.

Do nabycia we wszystkich księgarniach

Była biuralistka

zredukowana, mająca na utrzymaniu ciężko chorych rodziców — starców, znajduje się obecnie bez żadnych środków do życia.

Błaga przed ludźmi o litosiwem sercu, o pomoc pieniężną, by nie umrzeć z głodu, wraz z rodzicami. Ofiary przyjmuje administracja „Słowa” dla „Biuralistki”.

— skrzynka pocztowa Nr 552.

wyknać pewne braki. Każde zjawisko społeczne kształtuje się pod wpływem najprzeróżniejszych sił, które niewątpliwie wyciskają na niem swoje piętno. Zupelnie pominięcie przy omawianiu pojedyunku, jako zjawiska społecznego, faktów tej miary co religia, światopoglądy filozoficzne, poglądy moralne i etyczne musiałoby odbić się ujemnie na ogólnej wyrazistości obrazu.

Pomimo jednak tych zarzutów praca p. Witolda Świdły dowodzi bardzo głębokiego przemyślenia i wykorzystania obfitego materiału, dotyczącego zagadnienia walki z pojedynkiem. Z drugiej strony głębokie podejście do omawianej kwestji, czyni tę pracę wysoce cenną i poważnie wzbogaca naszą ubogą literaturę kryminalistyczną.

Na szczególniejsze podkreślenie zasługuje teza autora o roli społeczeństwa w dziedzinie walki z zyczący pojedyunku. Już sam przykład Anglii niewątpliwie stwierdza słuszność twierdzeń p. Świdły, iż tylko wyraźne i konsekwentne potępienie pojedyunku ze strony całego społeczeństwa i przeciwdziałanie mu wszelkimi możliwymi środkami społecznymi są w stanie ostatecznie usunąć z życia sposób załatwiania sporów honorowych tą drogą.

S. S.

Oczywiście pracy p. Świdły można

KURIER GOSPODARCZY

ZIEM WSCHODNICH.

Szacowanie dochodowości gospodarstw rolnych

przy wymiarze podatku dochodowego za r. 1927.

Ministerstwo Skarbu, mając na uwadze równomierność opodatkowania, okólnikami z dn. 16/III r. b. L. DPO. 818/II zarządziło, aby władze wymiarowe również przy wymiarze podatku dochodowego za 1927 r. posługiwały się przy szacowaniu dochodu z gospodarstw rolnych normami orientacyjnymi, zakomunikowanymi w okólnikach Ministerstwa Skarbu z dn. 11 kwietnia 1924 r. L. DPO. 244/II i z dn. 10 maja 1924 r. L. DPO. 569/II.

Przy tej sposobności Ministerstwo Skarbu podkreśliło, że stosowanie norm orientacyjnych nie powinno stanowić reguły, lecz może ono mieć miejsce tylko w takich wypadkach, gdy płatnik nie dostarczy dowodów, stwierdzających wysokość rzeczywiste osiągniętych dochodów, względnie, gdy władza wymiarowa nie rozporządza konkretnymi materiałami, potrzebnymi do ustalenia podstawy wymiarowej.

Za dowód zupełny co do wysokości osiągniętego dochodu uważać należy nie budzące wątpliwości co do swej rzetelności księgi rachunkowe, tudzież wiarogodne zapiski, przyczem przy ocenie wiarogodności wspomnianych ksiąg rachunkowych i zapisków nie powinny odgrywać żadnej roli braki formalne księgowania.

Nawet w braku ksiąg rachunkowych i zapisków nie należy jeszcze uciekać się do stosowania norm orientacyjnych, jeżeli płatnik zaofiarował zgodzie z postanowieniem art. 60 ustawy o państwowym podatku dochodowym inne dowody pisemne lub dowód przesłuchania świadków i rzeczoznawców.

Dowody takie władze wymiarowe winny poddać szczegółowemu badaniu, a wyniki zutylizować przy ustalaniu rzeczywistej wysokości dochodu.

Ministerstwo Skarbu zwróciło nadzwyczajną uwagę na wymiarowców, że posługiwanie się przy wymiarze podatku orzeczeniami rzeczoznawców mogłoby mieć bardzo dodatni wpływ na równomierność opodatkowania, a to pod warunkiem, że rzeczoznawcy powołani będą spośród fachowców i osób, dających rękojmię uczciwej oceny.

O ile wymiar podatku w myśl przytoczonych wyżej sposobów postępowania okazał się niemożliwy, wtedy należy posłużyć się normami orientacyjnymi, przyczem należy jednak postępować nadzwyczaj ostrożnie i z zastrzeżeniem, jak najdalej idącej indywidualizacji poszczególnych jednostek gospodarczych pod względem warunków produkcji i urodzaju. W razie stwierdzenia ubylku w zbiorach wskutek nieurodzaju należy postępować przy ustalaniu dochodu w sposób, wskazany w okólniku Ministerstwa Skarbu z dn. 23 marca 1925 r. L. DPO. 794/II w części, omawiającej postępowanie wymiarowe dla płatników, dotkniętych klęską nieurodzaju (część I, ustęp 4 i 5).

Należy liczyć się nado z tem, czy płatnik dysponował dostatecznym własnym kapitałem obrotowym, czy też zmuszony był do zaciągania pożyczek na ciężkich warunkach, tudzież z okolicznością, w jakim okresie i wedle jakich cen był przez płatnika zrealizowany urodzaj i t. p.

W końcu Ministerstwo Skarbu zaznacza, że w wypadkach stosowania norm dochodowości 1 ha gruntu zasadniczo nie powinna być określana wyżej 4 i pół centnarów metrycznych żyta, z wyjątkiem drobnych rolników, o których mowa w części drugiej art. 15 ustawy o podatku dochodowym, dla których to rolników norma 4 centnarów z 1 ha nie może być przekroczona.

Przekroczenie granicy (4 i pół centn. metr. żyta) może mieć miejsce tylko w wypadkach wyjątkowo pomyślniejszej koniunktury gospodarczej, co winno być wyczerpująco uzasadnione w protokół posiedzenia komisji szacunkowej.

Dla zachowania równomierności w opodatkowaniu gospodarstw rolnych Ministerstwo Skarbu określiło na podstawie urzędowych danych statystycznych przeciętną cenę za 100 kg. żyta z okresu gospodarczego 1925/1926 — w wysokości zł. 21, z roku zaś kalendarzowego 1926 — w wysokości zł. 26. Według tych cen należy przeliczyć na złote dochód, określony w centnarach metrycznych żyta na podstawie norm orientacyjnych. Zastosowanie jednej z podanych cen zależne powinno być od tego, czy opodatkowanie następuje wedle wyników roku gospodarczego, czy też wedle wyników roku kalendarzowego.

INFORMACJE.

Nowe ustawy i rozporządzenia.

Z „Dziennika Ustaw Rz. P.” Nr 28, z dnia 25-III 1927 r.:

— Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 19 stycznia 1927 r. o udzielaniu instytucjom upoważnień do wykonywania

parcelacji nieruchomości ziemskich, oraz o nadzorze i zasadach postępowania tych instytucji (poz. 229);

— Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 marca 1927 r. o wprowadzeniu bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską z jednej strony a Czechosłowacją, Austrią, Węgrami, Włochami, Szwajcarią, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców oraz Rumunią z drugiej strony (poz. 230);

Z „Dziennika Ustaw Rz. P.” Nr 30, z dnia 31-III 1927 r.:

— Ustawa Skarbowa z dnia 22 marca 1927 r. na okres od 1 kwietnia 1927 do 31 marca 1928 r. (poz. 254);

Z „Dziennika Ustaw Rz. P.” Nr 31, z dnia 1-IV 1927 r.:

— Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. w sprawie zmiany art. 170 ustawy o opłatach stemplowych (poz. 255);

— Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o przedłużeniu terminu, przewidzianego w art. 1 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obecnymi walutami w brzmieniu nadanem jej ustawami: z dn. 23 czerwca 1923 r., z dn. 20 marca 1924 r., z dn. 31 marca 1925 r. i z dn. 23 lipca 1926 (poz. 257);

— Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1927 r. w sprawie ustanowienia cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych (poz. 273);

— Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych (poz. 274);

— Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1927 r. w celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (poz. 275);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 24 marca 1927 r. o ulgach celnych (poz. 276);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 29 marca 1927 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej (poz. 278);

— Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i D. P. z dnia 30 marca 1927 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozdziału V usteypu IX rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (poz. 279).

wczorajszym p. Vice-Wojewoda przyjął w zastępstwie nieobecnego Wojewody delegację związku kupców żydowskich p.p. Wiślickiego, A. Zalkinda, prezesa zw. kupców Pollaka i Kroszka. Delegacja interweniowała w sprawie paszportów zagranicznych dla kupców, prosząc by przy wydawaniu tych paszportów nie czyniono trudności członkom związku, następnie poruszone była kwestia uczestnictwa przedstawicieli ludności żydowskiej w sejmikach powiatowych zwłaszcza przy repartycji sum podatkowych w miasteczkach powiatowych. Pan Wojewoda zaznaczył, że członkowie sejmików są wybieralni przeto trudno jest narzucić w tym wypadku sejmikom osób nie wybranych przez ogół. Trzecią wreszcie sprawą było pobieranie w Głębokiem nadmierne wysokich odsetków tytułem kar za zwłokę. Władze skarbowe domagają się zapłacenia należności jeszcze z roku 1924 licząc 4 proc. zamiast ustawowych dwóch. Upřednio delegacja ta była u prezesa Izby Skarbowej p. Maleckiego, gdzie poruszyła szereg spraw wynikłych na tle ściągania podatków i przymusowej egzekucji ich.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

— Zjazd przedstawicieli Okr. Zw. kupców żydowskich. W niedzielę 14 kwietnia obradował w Wilnie zjazd przedstawicieli powiatowych oddziałów związku kupców żydowskich okręgu wileńskiego. Przybyło trzydziestu trzech przedstawicieli reprezentujących 21 miasteczek. Omawiane były sprawy podatkowe oraz składane sprawozdania z działalności poszczególnych oddziałów. Wobec tego, że ze sprawozdań szeregu delegatów z powiatu dąły się zauważyć wypadki pewnych nieformalności w urzędowaniu organów skarbowych oraz trudności płatnicze wybrana została delegacja w składzie: p. Wiślickiego, przez. związku Pollaka oraz członków zarządu Zalkinda i Kroszka, która zwróciła się do prezesa Izby Skarbowej z prośbą o rozpatrzenie tych spraw i usunięcie bolączek.

